

INTERVENCIÓ DEL CAP DE GOVERN
CONSELL GENERAL 29-12-2009 / DEBAT ESMENES A LA TOTALITAT
PRESSUPOST 2010

En relació a la primera esmena a la totalitat, el president del grup reformista ens diu: Què passa si no hi ha pressupost? Jo crec que el ministre de Finances ho ha explicat força bé, després que ja ho hagués explicat no pas menys bé el president del grup socialdemòcrata. Si no hi ha pressupost pel 2010, entraran en aplicació les dotzenes parts, però no es podrà fer tot allò que no estigui situat en el pressupost 2009. És una resposta a una pregunta.

Que el Govern podia procedir diferentment? Que podia consensuar el pressupost abans? Ara també li deia el sr. Rodríguez. Bé, jo crec que de tant en tant ens hem d'anar llegint la Constitució. La Constitució (recull que), al reglament del Consell només hi ha un text, un projecte de llei, el qual li dóna la iniciativa exclusiva, el mandat, l'obligació de preparar aquest projecte al govern: (que) és el projecte de llei de pressupost. Tal com nosaltres llegim la Constitució, entenem que en no disposar de majoria absoluta el Govern, doncs efectivament ha d'arribar a uns acords, a uns compromisos, a uns pactes, amb els altres grups parlamentaris o amb consellers dels grups parlamentaris, en tot cas, per aconseguir que el pressupost tingui l'assentiment. Aquest és el joc que es va voler en fer la Constitució: el joc parlamentari, i no n'hi ha un altre. O sí que n'hi ha un altre: el d'intentar un bloqueig constitucional. És una opció política, no entenem que sigui l'adequada, i això és el que hauríem de deixar situat en aquest debat.

És clar, el sr. Gabriel ens diu que hem de ser respectuosos i, tot i que diu que no vol mirar pel retrovisor –això també demostra que és un bon conductor–, doncs tot sovint el va mirant, no? Però miri, amb tots els respectes –i per tant intentaré ser molt respectuós– però la qüestió del Ghery i de dir-nos aquí en el debat del pressupost, que nosaltres hem llençat 2 milions d'euros a la brossa, em sembla una mica fort de cafè, perquè si aquests 2 milions d'euros es van dependre amb un contracte signat en violació de la llei de contractació pública (i ja és la segona vegada, em sembla, que ho dic en aquesta cambra), segur, sr. Gabriel que no va ser pas amb els meus vots quan estava assegut si fa no fa on ara està vostè. Més aviat era amb els seus vots i potser amb els seus silencis i per tant, clar, miri, jo no vull mirar el retrovisor, però nosaltres no vam tirar 2 milions d'euros a la brossa, tingui-ho per segur, eh?

Hi ha una altra qüestió molt poc pressupostària i totalment política, però ha sortit reiteradament aquí, que és la del sucursalisme. També és sucursalista el fet d'emprar el mot 'sucursalisme' en un debat polític andorrà, perquè és una definició clara de política catalana, d'una opció política amb la qual vostè ben legítimament hi té una afinitat i comparteixen internacional, així com nosaltres en compartim una altra, que van definir aquest mot, que és el sucursalisme en relació als nostres companys d'internacional. Però és clar, jo crec que és una mala manera de debatre si em permet, i li dic respectuosament, perquè aleshores resultarà que ara, la setmana vinent, vindrà un amic meu, el sr. José

Blanco, a esquiar a un hotel de Canillo i serà un acte de sucursalisme... però el dia que vingui el sr. Mas, que també acostuma a venir a les mateixes instal·lacions hoteleres, no seria sucursalisme. Miri, jo crec que hem de reconèixer, que la relació econòmica efectiva, en el sentit important del nostre país avui en dia, i això ens torna a portar a la crisi econòmica, la més important la tenim amb Espanya, i l'obligació de vostè i meva i de tots els polítics responsables, és de tenir bones relacions amb les persones que tenen responsabilitats polítiques a Espanya. No crec que ens haguem de tirar a la cara les nostres respectives amistats. Jo crec que és molt bo per Andorra que vostès tinguin les seves i nosaltres tinguem les que tenim, sobretot quan són transparents, les unes i les altres.

Més enllà d'això, jo tampoc vull fer polèmica, però dins del fet que nosaltres ens vulguem convertir en una mena de província d'Espanya o de França, quan el que ens ho diu en el recent debat electoral del mes d'abril, demostrava una inclinació important a agermanar-se amb les comarques i els ajuntaments veïns... doncs tampoc em sembla adequat.

Ha dit en el segon torn el sr. Gabriel que en política s'havia de cedir. Estic totalment d'acord amb vostè, però en la seva primera intervenció, és que no em deixava alternativa, no? Perquè m'ha dit: miri, o ho deixa com ara, o fa un pacte amb ApC, o ha de fer un govern d'unitat. No tinc cap més alternativa que és les que vostès em condicionen, i jo crec que en tenim d'altres. I estic segur que amb la bona disposició que li conec, doncs en podrem parlar, ja que estem fent aquest debat en paral·lel al pressupost, no?

M'ha dit que el temps era comptat. Sí, però el temps és comptat per a tots, especialment per al país, per a les empreses, per als treballadors... però també és comptat per a vostè i pel seu paper de cap de l'oposició, perquè té l'oportunitat històrica de contribuir a un pacte d'Estat sense mirar el retrovisor, per redreçar les finances públiques, i estic segur que ni vostè ni jo la deixarem escapar.

Pel que fa a l'esmena a la totalitat del sr. Eusebi Nomen, els drets d'autor no els hi reclamaré, però... és clar, el que sí li he de dir, és que els que no hem arribat a la política andorrana el dia 15 de gener del 2009, sinó que ja hi tenim una història, doncs és clar, som –com últimament li he sentit a dir al sr. Joan Gabriel-, esclaus de les nostres paraules. I miri, jo no en renegaré dels meus discursos, i quan el tornava a escoltar, doncs, em sembla que no anava tan desenfocat, no? En tot cas, amb errors i mancances, però també amb algun encert, estem intentant des de fa anys servir el país. Per tant, esperava més de vostè, sr. Nomen, en l'articulació del discurs, i no –ja que parlem de drets d'autor- que es limités a una mena de plagi del meu, de discurs.

En tot cas, el projecte de pressupost sí que reconeix la situació de fallida. Li ha explicat el ministre la situació de fallida tècnica tal com nosaltres l'enteníem. Evidentment nosaltres, que som respectuosos de la capacitat d'altri i que no ens autoerigim en professors d'universitat per donar aprovats i suspensos, ens limitem a defensar el nostre criteri. Nosaltres enteníem, i ho mantenim, que hi

havia una situació de fallida tècnica de les finances. I de fet, jo diria que això s'ha validat aquí durant aquest debat pressupostari.

Jo havia dit en un anterior debat pressupostari, que existien dos nivells de pressupost: el que ens presentava el govern anterior, i l'amagat. Doncs aquest crèdit extraordinari que el Consell General ha adoptat fa una estona, jo entenc que, sense mirar el retrovisor, posa en evidència que hi havia un pressupost amagat que hem hagut de cobrir.

Per tant, si tan malament ho fem, si tan poca capacitat o tanta incapacitat tenim en aquesta taula, doncs em sobta, sr. Nomen, que no ens hagi aportat un redactat alternatiu, que no ens hagi explicat com podem finançar les obres públiques, quin és el sistema (no l'alemany, sinó el del sr. Nomen que segur que és el millor) amb el qual hem de finançar les despeses públiques.

I després de tot això em diu que podem estar tranquils, i em parla d'aquesta mena d'agonia allà a la llosa assegut... Abans parlava vostè que li agrada la muntanya. I jo li dic: "A mi m'agrada esquiar i no m'acostumo a seure si no és al telecadira", i per tant, ja li agraeixo la seva bona voluntat, però espero no trobar-me assegut al mig d'una pista amb risc de congelació.

Hem de ser curosos amb els tecnicismes? Efectivament. I nosaltres els tractem amb molta cura i amb molta precaució... però crec que vostè hauria de fer el mateix, perquè fa un moment ens deia que establiria un mecanisme de tutela del Consell General sobre el Govern. Miri, això no és constitucional tampoc. La Constitució estableix clarament, i abans la consellera reformista sra. Mora ho recordava, que el Consell General impulsa i controla l'acció de Govern, però no tutela, eh? Aquesta no és la nostra Constitució. Nosaltres, la institució de Govern, no està disminuïda ni sotmesa a cap altre control que el del Consell General, el del Tribunal Constitucional, i després la dels ciutadans, i per tant, no està disminuïda en la seva capacitat d'actuar per una tutela d'una autoritat estrangera, i en tot cas, fora de la Constitució. Siguem, doncs, curosos tots plegats a l'hora d'emprar paraules que es volen tècniques.

"No ens ho pot dir més clar". Miri, jo crec –no cal que hi donem més voltes- que sí que ens ho pot dir més clar. El programa de govern que vostè reclama des de fa dies, deu ser el que va plantejar ApC als electors el passat mes d'abril, però és que ja li van dir que no. El programa de govern, d'aquest govern que està aquí, és el del debat d'investidura. S'hi ha referit el president del grup socialdemòcrata. El podem ampliar, el podem modificar, i si cal, reduir o retallar. I ho farem. I per tant, al seu oferiment... li ofereixo el nostre. Ho farem amb la seva positiva aportació, amb les seves propostes concretes, però no podem llençar a la brossa el nostre programa del debat d'investidura perquè seria un frau per als ciutadans que li van donar suport. És a dir, que podem esmenar, modificar, ampliar, reduir... i arribar a un text, a partir dels textos existents, no des de zero.